

Emlékezés Bálint Györgyre

Bálint György író, publicista, kritikus, a két világháború közötti magyar marxista kritika és publicisztika egyik legkiemelkedőbb alakjának emlékére születésének 75. évfordulója alkalmából szerdán koszorúzási ünnepséget rendeztek Budapesten, az író egykori lakóhelyén, a XIII. kerületi Szent István park 5. számú háznál.

Az MSZMP Központi Bizottsága tudományos, közoktatási és kulturális osztálya nevében **Kornidesz Mihály** osztályvezető és **Rátki András** alosztályvezető, a Művelődési Minisztérium nevében **Tóth Dezső** miniszterhely-

tes és **Menyhért Jenő** irodalmi osztályvezető helyezték el koszorút az emléktábla alá.

A Magyar Írók Szövetsége nevében **Fábián Zoltán** titkár és **Koczás Sándor** irodalomtörténész, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének nevében **Komjádi Irén**, a MUOSZ alelnöke és **Király András** főtitkár, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsa képviselőjében pedig **Polinszky Károly** alelnök és **Horváth Győző** osztályvezető koszorúzott.

A koszorúzási ünnepség az Internacionális hangjaival ért véget. (MTI)

Könyvek — Moszkvába

Már válogatják, csomagolják, előkészítik azokat a könyveket, amelyek a magyar könyvkiadást reprezentálják majd — szeptember 2 és 8 között — a harmadik moszkvai nemzetközi könyvkiállításon és vásáron. A nemzetközi könyvkereskedelem e jelentős eseményén könyvkiadásunk mintegy kétezer kötetet szerepel, az utóbbi három év legjelentősebb magyar és idegen nyelvű kiadványait mutatják be.

A mintegy 400 négyzetméternyi kiállítási területen a 18 hivatásos magyar könyvkiadó termékein kívül mintegy százféle folyóirat, 300 poszter és 200 kotta is képviseli a magyar kiadványokat.

Olyan, mintha...

Kortárs iparművészetünk két reprezentánsa mutatkozik bé egy időben, s egy helyen a Szegedi Ünnepi Hetek képzőművészeti kiállításainak sorában. A Bartók Béla Művelődési Központ rendezett tárlatot **Polgár Ildikó** kerámiaiból és **Széchenyi Lenke** textiljeiből. A két tárlat bepillantást nyújt a nemzetközi élmény magyarországi hatásairól, a kortárs alkotók kényes lépéseiről, erényeiről és a tanulságokról.

POLGÁR ILDIKÓ NEVE AKAR FEMJELEZHETI IS megújuló kerámiaművészetünk jelenét. A városi köcsérrel és porcelánnal dolgozó művész négy esztendője a Fajzai Nemzetközi Kerámiaversenyen festett női idoljaival elnyerte az Olasz Köztársaság elnökének aranyérmét, s ezzel igencsak komoly rangot vívott ki magának a nemzetközi kerámikus mezőnyben. Nem véletlen hát, hogy azóta művei megjárták Franciaországot, Japánt, Lengyelországot, az NSZK-t, Hollandiát. Önálló kiállítása volt a hazai városok mellett Kuvaitban, Bolognában, Kasselben. Szegedi tárlatára az utóbbi öt esztendő alkotásainak javát hozta el.

Polgár Ildikó művei három, jól elkülöníthető csoportba sorolhatók. Részint a nemzetközi sikerű **idolokra**, amelyekből a szegedi tárlaton is látható egy csokorra való. Ezek a női torzók — régészeti leletekként is fölfogható idolként, de a fogyasztói társadalom jelképeként is tudatosítható tubusalakzatok, vagy erotikus szimbólumok: — a kezdeti eredetiségüket elvesztik az ötlet zsákutójában. Hiába a festésdíszítések számtalan variációja, a geometrikus csíkozástól a ritmusgyakorlatokon át a popmegoldásokig, hiába a keblek jelzéseinek sokfélesége, ez az út minden eredménye ellenére egy végigjárt, immár folytatlan út.

Néhány éve az egyik budapesti kispasztikál biennálén csodálhattuk meg a spanyol **Mora Soler** művésztől faragott levegőt, s az alatta levő részről márványerítőt. A pszeudo, az **„olyan, mintha”**-törékvessző sorába tartoznak **Polgár Ildikó porceláncsendeltek** is. Gyümölcsöket, süteményeket, szecessziós edényeket, kóliásüvegeket, köznapi tárgyakat, nippeteket sorakoztat föl, akár a világ kiválóságait Tussaud asszony londoni naoptikumában. A bennünket körülvevő tárgyak, élettelen eszközök „halotti maszkjai” ezek az anyagában színezett porcelán művek, ezek az elidegenített, időn kívülre kényszerített csendeltek. Ez az a gesztus, mely megkülönböz-

teti a **Polgár Ildikó**-kerámiaikat a behízog gicscesektől. Hísz a szándék épp ellenétlen — e tárgyak céltalanságát, szépelgését, öncélúságát, veszi célba — nem mindig meggyőző művészi erővel.

A művész újszerű törekvéseinek harmadik témája az úgynevezett **foto-kerámia**. E művek olyan csendeltek, melyekben helyet kap néhány fotóeljárással készített részlet is. Az **Emlékek József Attiláról** című sorozat például kerámialapokra menti — mint egy újkori nyomat — a költő fotóit, verseit. De ugyanez a gesztus hozza létre a szülői igazolványmásolatainak, sokszorosított fotóinak és tárgyainak sajátos együttesét is. **Polgár Ildikó** művészi eredményeinek, szakuticájának és kísérleteinek egy-egy szimpatikus és eredeti kerámikus műhelyébe engednek bepillantást. Olyan alkotó világába, a ki- nek kudarcai is hasznos tanulságul szolgálnak nemcsak önmaga, de az egész kortárs magyar kerámiaművészet számára.

SZÉCHENYI LENKE MINITEXILJEI ÉS FALIKÉPEI igen élesen elkülönülnek egymástól. Az apró gobelinjei visszautalnak a néhány éve ugyanitt látott **Balázs Irén** textilbefőtjeire, himzett reliefjeire, tárgyai-

ra. Am azoknak pusztán utóregzésel. A zöld virágke- helyben megívó úszóúttól éppúgy nem eredeti, mint ahogy az **Ádám—Éva** pár a félbe vágott fa-alma együttesében is utánézésnek hat. Különösen az a megoldatlan úrhajós gobelin, mely tisztázatlan színeiben, formavilágában, komplex anyagkezelésében is.

Ezeknél izgalmasabb két **lennvaszomból formált** plasztikus textil faliképe. A durva zsákvászonnal borított B Galéria falain e két természet ihletet alkotás **eredeti éretnyket csillant meg** még akkor is, ha a popos gesztusok néha bántóan triviálisak. Az egyik tájélményekből született frízen a természet formákhoz kissé durván kapcsolja a szennyezett folyók hordalékát: a fél pár cipőt, a sérült rongybabát, a mállott levél-tárcát, a kopott esernyőt, a csorba dugóhúzó. Csak hogy az egynemű lenvaszon anyaga, természetes színe nem segíti a nádszálak, buzogányok, parti sáslevelek motívumainak és a hordalék tárgyakkal természetes és mesterséges ellentétét homogenizálni. Számomra a művész legsikerültebb alkotása a hasonló anyaggal és indulatból született triptichon, ahol csupán növényi motívumok dekoratív megjelenítéseivel alkot **egység**es művet.

Tandí Lajos

Nevem: Senki

Színés, magyarul beszélő, olasz westernfilm. Írta: **Bainer Brandt** és **Ernesto Gastaldi**. Rendezte: **Tonio Valeri**. Fényképezte: **Armando Nannuzzi**. Főszereplők: **Terence Hill**, **Henry Fonda**.

A jól bevált nyári filmkínálat: sci-fi, katasztrófafilm, vígjátékba oltott kaland, zenés alkotás, no és a meguntatatlán western. Ez utóbbi műfajnak legfrissebb képviselője mától a mozivásznakra a **Nevem: Senki** című olasz vadnyugati történet. Westernfilmet készíteni még ma is kockázatos üzlet. Különösen olyan tapasztalt mesterek kezén, mint e film alkotói. A sztoriklék százával állnak rendelkezésre, csak jól kell választani a pakliból, s ügyesen kell keverni a lapokat. Ráadásul az egyre fejlődő filmtéchnika

mindinkább tökéletesíti az illúziót. Ez az **igazi profimunka** is kipróbált elemekből állt össze.

A színhely Új-Mexikó, a történet ideje a múlt század vége, ízszerelője a játékos kedvű, kék szemű **Senki** és eszményképe, **Jack Beauregard**, az öregedő, de még mindig legendás revolverhős. Kettejük különös kapcsolata gombolyítja a történet fonálát. Az öreg **Jack** a pusztuló- fében levő **Vadnyugat** „reálpolitikus”, ifjú csodálója pedig még mindig a legendák álomvilágát kergeti. **Senki** árnyékát követi **Beauregard**, aki változatos élete végén nyugalomát egy európai utazásban reméli. A fiatal ember viszont — hogy illúzióját igazolhassa — kisebb-nagyobb csetepatékba sodorja fáradó, de még mindig biztos kezű eszményképét. Kár, hogy a kacagató és él-

vezetes epizódokat erőltetett moralizálás fakítja.

Nagyszerűek a tempóváltások — a feszült pillanatok előkészítését tudatos lassításokkal, majd robbanásszerűen pergő képsorokkal emeli ki. Néhány indokolatlanul elnyújtott részlet és a bepillantást állóképek, lassított felvételek kivágása növelné a film éretnyét. Amiért még érdemes megnézni a filmet: néhány utánozhatatlan verekedési-pofozkodási-lövöldözési jelenet, szenzációs lovasvágások, igazi kaszkadőrmutatványokkal, csodás tájrézletek, humorban bővelkedő pillanatok és az operatőr bravúrok sora. A hihetetlenül kék szemű és hihetetlenül gyors kezű fiatalembert **Terence Hill** alakítja, az öreg coltkirály szerepében a még mindig férfias **Henry Fonda**t látjuk.

T. L.

Népfrenttanácskozás

Megvitatatták a megye VI. ötéves tervét

Ülést tartott tegnap, szerdán Szegeden a Hazafias Népfrent Csongrád megyei bizottsága. Jelen volt **Szögi Béla**, az MSZMP megyei bizottságának osztályvezetője. **Nagy István**, a népfrent megyei elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd **dr. Bérczi Gyula**, a megyei tanács vb tervosztályának vezetője tartott tájékoztatót a **megye VI. ötéves területi tervéről**. Szóbeli kiegészítésében egyebek között elmondta, hogyan készült el a terv, miként épültek be az előzetes, népfrentnál rendezett vitákon elhangzott javaslatok is ezekbe az elképzelésekbe.

A bizottsági tagok ezután a területi tervvel kapcsolatos kérdéseket tettek föl. Egyebek között érdeklődtek afelel, mekkora összegű beruházások húzódtak át a V. ötéves tervből a VI. ötéves terv időszakára, miként kapcsolódik be a CSOMITERV az eddignél jobban támogatott épületfelújításokba, tervezik-e Szentest környékén a geotermikus energia hasznosítását, lesz-e Hódmezővásárhelyen galéria, futja-e a pénzből a következő években a környezetvédelemre, mi lesz a sorsa a szegedi 1-es kórháznak, a szegvári, mind-szent, kiszombori népfrentosokat az érdekelte, közzé-adják kap-e gázt. A kérdések-

re **dr. Bérczi Gyula** válaszolt, majd a napirend vitája következett.

Nagy István (Szeged) hozzászólásában elmondta: hiányolja a tervből a tanyák, az apró települések gondjainak enyhítésére utaló elképzeléseket, s véleménye szerint a jövőben több segítséget kell nyújtaniuk a tanácsoknak is a magánérből építkezők számára. **Dr. Berencsi György** (Szeged) a Szegeden építendő, 300 személyes gyógyszállóról szólva örömmel üdvözölte a geotermikus energia egészségügyi felhasználásának terveit. **Katona Sándor** (Makó) a makói kórház elhúzódo felújítását említette intő példaként: egyes vállalat vezetők szemléletén kellene változtatni, hogy ne önös csoportérdekeiket helyezték a társadalmi érdek elé. **Szabó Ernőné** (Hódmezővásárhely) egy új városrészt csaknem 7 ezer lakója nevében kérte a segítséget az évek óta tervezett, ezáltal azonban a tervekben is kimaradt ABC fölépítéséhez. Egyben fölajánlotta az ott élők társadalmi munkáját is. Ugyanígy szeretnének egészségházhöz jutni a székutasiak — derült ki **Lenese Imre** fölslólalásából, **dr. Forgó István** (Makó) az építőipari kapacitás okozta gondokat eszette.

A vitához hozzászólt **Inzset Ottó**, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsa titkárságának osztályvezetője is. Megállapította: a megyei bizottság megfelelő tájékoztatást kapott a megye gazdasági életéről. A rendszeres, alapos információ szükséges azonban ahhoz, hogy a területi, ágazati feladatok megvalósításában segítséget nyújthasson a népfrent. Elismeréssel szólt az elmúlt öt évben Csongrád megyében végzett 1,3 milliárd forint értékű társadalmi munkáról, amely országos viszonylatban is dicsegetésre méltó.

Dr. Bérczi Gyula válaszolt az észrevételekre, majd **Nagy István** összefoglalta a vitát. A bizottsági ülésen kirajzolódtak a területi terv ismeretéből adódó népfrentfeladatok is: gyarapodásunkhoz szükség van továbbra is a lakosság aktív, cselekvő segítségére is. Társadalmi munkák szervezésével újabb gyermek- és szociális intézményekkel, rendezettebb parkokkal, utcákkal gazdagodhatunk.

A népfrentbizottság második napirendi pontként — **Ösér Károly** megyei elölterjesztésében — megtárgyalta a Hazafias Népfrent megyei bizottságának öt éves, ajánlott tématervét.

Olvasótábor fiatal könyvtárosoknak

Minden rendszeresen olvasó embernek valami leírhatatlan gyönyört okoz, ha új könyvet vehet kézbe. Tudja már: olvasás közben megfellekedezik a hétköznapiok szűrkességéről, képzelete megállíthatatlanul szárnyal a szerző ismeretlen világa felé, s mire végére ér a kötetnek, úgy érzi, sajátja e birodalom. Ilyen katarzist kiváltó olvasmányra lenne szükségünk mindig és mindenkor, hogy lelünk, szellemünk gyarapodjék, nemessebbé váljék.

Hazánkban több ezer, jó rész meghatározott profilú könyvtár, képzett könyvtárosokkal kész szellemi éhségünk csillapítására. Csak a hozzá vezető út nehéz! Az útkeresés nehézségeinek leküzdésében egy felkészült könyvtáros nagy segítségünkre lehet.

Múlt hét vasárnapján közel 40 fiatal könyvtáros az ország minden részéből azért utazott **Asóthalomra**, hogy ott tíz nap alatt e segítségadáshoz szükséges tudását gyarapítsa. Az Országos Széchényi Könyvtár

könyvtártudományi és módszertani intézete a Somogyi-könyvtárral karöltve rendezte meg jelen formáját tekintve az első olvasótábori könyvtárosoknak. Eddig az ilyen találkozók a továbbképző tanfolyam nevet viselték, az idei azonban nemcsak új elnevezéssel bír, hanem tartalmában is változott.

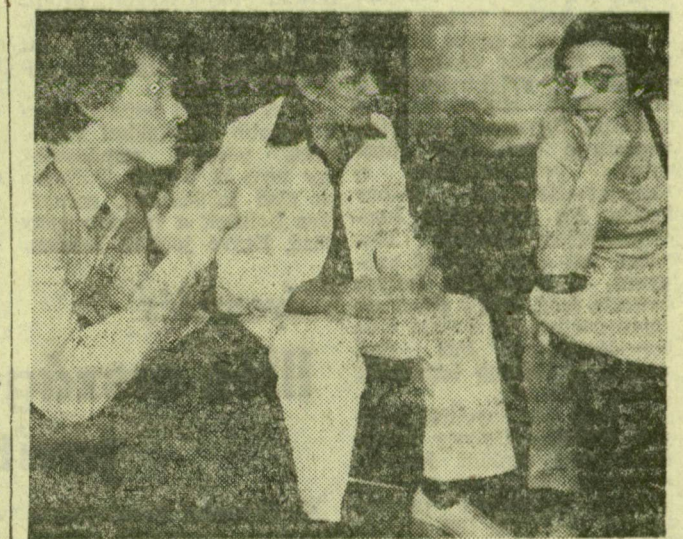
A résztvevők előadásokat hallgatnak — többek között **Agárdi Péter**től, az MSZMP KB munkatársától **Művelődéspolitikánk és a fiatal értelmiség** címmel, **Sárdy Péter**től a Művelődésügyi Minisztérium osztályvezető-helyettesétől a **könyvtárpolitika centrális kérdéseiről**, **Hajdú Géza**, a Somogyi-könyvtár osztályvezetője a

kistelepüléseken végzett könyvtáromunka tapasztalatairól számol be. **Kósa László**, az MTA Néprajzi Intézetének kandidátusa a **Nemzet, magyarság**, haza fogalmak értelmezéséhez, tartalmához nyújt segítséget. Érdekesnek ígérkezik **Mauchin Róbert** szociológusnak **Értékrend Magyarországon** című előadása —, majd ezeket követően közösen megbeszéljük a hallottakat.

Katsányi Sándor, a Könyvtártudományi és Módszertani Intézet osztályvezetője, az olvasótábor irányítója meggyőződéssel vallja ezen új „együttgondolkodásos” módszer jóút a könyvtáros és az olvasó partner-re válásához.

M. E.

Szovjet művészek Szegeden

Az orosz nemzeti opera klasszikus műveit, **Glinka Ivan Szuszanyin** című alkotásával nyit tíz nap múlva, július 18-án este a Szegedi Szabadtéri Játékok idei szezonja. Az operát a Moszkvai Nagyszínház világszerte ismert művészei mutatják be. Tegnap, szerdán Szegedre érkezett a társulat három művésze, a rendező **Vagyim Milkov**, a karmester **Mark Ermler**, valamint a díszletek és jelmezek tervezője, **Viktor Volszkij**. A szólótáncosok és énekesek a következő napokban érkeznek meg, s szombaton este tartják az első próbát a dómzsinpadon.

A tegnap érkezett szovjet művészek hozták a hírt, hogy megtekintik szegedi előadásukat **Sztanyiszlav Lusin**, a Bal-szó igazgatója, **Alekszander Guszev** fődratamurg, itt lesz **Georgij Tovsztozonov**, a világhírű rendező, s várják **dr. Ladislav Mokryt**, a Szlovák Filharmonia igazgatóját. A nyitány közeledtével növekszik a közönség érdeklődése, mind többen kérnek jegyet az Ivan Szuszanyinra. (Képünkön: a szovjet művészek **Horváth Mihály**nak, a Játékok igazgatójának társaságában.)